

Szkołka

niedzielną

LESZNO. W NIEDZIELĘ, dnia 15. Stycznia 1837.

RELIGIA.

Druga niedziela po Trzech Królach.

Ewangelia u Jana świętego
w rozdziale drugim.

„W on czas były gody małżeńskie
w Kanie galiléjskiéj: a była tam Ma-
tka Iezusowa. Wezwany téż był Ie-
zus i uczniowie Iego na gody. A gdy
nie stało wina, rzekła Matka Iezusowa
do niego: „wina nie mają.“ I rzekł
niéj Iezus: „Co mnie i tobie niewiasto:
nieszczęcie nie przyszła godzina moja.“
Rzekła Matka Iego sługom: „Cokol-
wiek wam rzecze, to uczynicie.“ I by-
ło tam sześć stągwi kamiennych, we-
dług oczyszczenia żydowskiego posta-
wionych, biorących w się każda dwie
albo trzy wiadra. I rzekł im Iezus:
„napelnijcie te stągwie wodą.“ I na-
pelnili je aż do wierzchu. I rzekł im
Iezus: „czerpajcie teraz, a doniescie
przełożonemu wesela,“ i doniesli. A gdy
skosztował przełożony wesela wody
onej, która się stała winem, (a nie
wiedział, z kądby było, lecz słudzy
wiedzieli, którzy wodę czerpáli,) wez-
wał oblubieńca on przełożony, i rzekł
mu: każdy człowiek pierwszy dawa wino

„dobre: a gdy sobie podpił, tedy po-
dléysze: a tyś dobre wino zachował aż
do tego czasu. — Ten początek cudów
uczynił Iezus w Kanie galiléjskiéj,
ni ukazał chwałę swoję, i uwierzyli
weń uczniowie Iego.“

Nauki z téj Ewangelii.

Dla czego Pan Iezus czynił
cuda?

Pan Iezus żyjąc na téj ziemi, nie-
tylko nauczał lud do niego się garnący,
ale litując się nad kalekami, smutnymi,
z głodniakami, którzy naturalnym spo-
sobem nie mogli wyzdrowieć, pocieszyć
się i pożywić, cudownym sposobem le-
czył, cieszył, i karmił z żywą wiarą
udających się do niego. Niekiedy przed
zdziałaniem cudu modlił się do Ojca
przedwiecznego, iak naprzykład przy
grobie Łazarza: „Oyco, dziękuję To-
bie, żeś mię wysłuchał. A iam Ci wie-
dział, że mnie zawdy wysłuchiwasz, alem
rzekł dla ludu, który około stoi, aby
wierzyli, iżes Ty mnie posłał;“ i przed
swoim poimaniem: „Iam wstawił Cie-
bie na ziemi.“ Z tego więc pokazuje się,
że Iezus czynił cuda dla tego, aby nie-
szczęśliwym dał pomoc; aby przekonał
ludzi, że był prawdziwie od Boga po-

słany, aby ludzi przywiódł do uznania prawdziwego Boga i wszystkich zba-
wił, i aby imię boskie przez to wszy-
stko wslawione zostało na ziemi. To
przemienienie wody w wino, było pier-
wszym cudem, iaki Iezus Chrystus
zdziałał na ziemi. Przezeń uczniowie
Iego, których od kilku dni był do
siebie powołał i Apostołami nazwał,
(to jest: posłańcami), uwierzyli tém mo-
cniéy w niego; byli zaś: Szymon, któ-
remu Pan Iezus dał potém nazwisko:
Piotr, to jest: skała, opoka; brat iego
Andrzéy, Ian i Iakub, Filip i Natanael,
późniéy Bartłomieiem nazwany. Nie-
długo potém powołał resztę, iakoto:
Mateusza, Tomasza, Iakuba, Szymona,
Iudę i Iudasza Iskariotę. Uwierzyli
uczniowie zaraz w Iezusa; wiara ich
iednakże była z początku ieszcze słaba,
i dopiero z czasem przez cuda Zbawi-
ciela wzmacniała się.

Co to znaczy: Apostołowie
uwierzyli w Iezusa?

Oto, znaczy to, że uwierzyli, iż Iezus
był owym od Boga przyobiecanyM Mes-
syaszem, Zbawicielem świata; że Iezus
był nietylko człowiekiem, ale zarazem
i Bogiem; azatém, że Iego nauka jest
świętą, nieomylną, bo Bóg mylić się
nie może.

Iaki dla nas ma wypłynąć po-
żytek, kiedy czytamy lub słu-
chamy o cudach Zbawiciela?

Przez to mamy się do wiary w Iezusa
pobudzać i w téy wierze coraz bardziéy
wzmacniać, iak to czynili Apostołowie
i inni uczniowie Chrystusa.

Czegóż nas więcéy naucza
dzisiéysza Ewanielia?

Dzisiéysza Ewanielia naucza nas nad-
to, że nie zabronił Bóg ludziom używać
zabaw światowych, bo i sam Iezus był

na godach małżeńskich; ale ich trzeba
używać miernie, aby nie szkodzić zdro-
wiu; nadto w czasy na to pozwolone,
i takich, które sumienie i religia po-
chwala. Potém, że stan małżeński jest
świętym i szanownym, gdy tylko bywa
zawierany w tym celu, w iakim go Bóg
postanowił.

W iakimże celu postanowił
Pan Bóg stan małżeński?

Pan Bóg na to postanowił stan mał-
żeński, aby małżonkowie wzajemnie się
kochali; żeby iedno dla drugiego było po-
ręką, wsparciem, pociechą we wszystkich
przygodach niepomyślnych; żeby iedno
błędy drugiego cierpliwie znosiło, i sta-
rało się z wszelką łagodnością popra-
wić takowe; żeby dzieci swoje wycho-
wywali w dobrém zdrowiu, uczyli, albo
kazali ich czegoś pożytecznego nauczyć,
a nadewszystko, żeby zaraz z początku
wpaiali w nie boiaźń bożą, wiare pra-
wdziwą i zamiłowanie dobrego i pobo-
żnego życia, słowami i własnym przy-
kładem; oto: żeby ie wychowali po chrze-
ściańsku. A wy oycowie nie pobudzaj-
cie ku gniewowi synów waszych, ale
ie wychowywajcie w karności i w groź-
bie pańskiéy, mówi pismo święte. Znał
to dobrze i wiedział Pan Iezus, iak
wiele rodzice mają na głowie, żyjąc
ustawicznie z sobą i wychowywując
dzieci; dla tego przyszedł im w pomoc
i wyniósł stan małżeński do godności
Sakramentu, aby przyjmując go mał-
żonkowie, odebrali od Boga duchowne
uzbrojenie, łaskę potrzebną nieodbicie
do dobrego wzajemnego pożycia i do
wychowania po chrześciańsku dzieci.
»Sakrament to wielki jest, a ia mówię
w Chrystusie i w kościele,« są słowa
Pawła ś.

Nakoniec z przykładu Iezusa i Panny

Maryi mamy się uczyć, byź miłosierdnymi dla bliźnich naszych, pomagać im w ich potrzebach, czy to uczynkiem, czy radą, czy nauką, czy to wstawianiem się za nimi do drugich, co są w stanie im pomódz, i nietylko mamy być takimi dla naszych krewnych, przyjaciół i znaiomych, ale dla wszystkich ludzi; nawet dla tych, co nas prześladują. Kochajcie nieprzyjaciół waszych; dobrze czyńcie tym, którzy was mają w nienawiści; a módlcie się za prześladujące i potwarzające was, abyście byli synami oycy waszego, który jest w niebieszech.

przyjął. Na wiosnę rzep' ten obradlił, tak, iak kartofle się obradlaia, i lubo praca sadzenia zaięła go z całą familią przez sześć dni, iednakże sownie wynagrodzoną została. Rzep' dostawszy przez obradlenie świeżey ziemi i wyczyszczony tém samém od chwastów, buynie wzrastał, a po sprzątnieniu i wymłóceniu, wydał cztery ćwiercionki, czyli ośm wiertelów poznańskich. A że przedał ćwiercionkę po pięć talarów, zebrał tenże gospodarz z tego małego kawałka roli nietylko całoroczny czynsz, wynoszący piętnaście talarów, ale nadto zostało mu się ieszcze pięć talarów.

GOSPODARSTWO.

I z rzepiu grosz można zebrać.

W pewney wsi, w którę gospodarze od sześciu lat używaią swobod własności i uwolnieni są od uciążliwych zaciągów, znaydował się pomiędzy nimi ieden, który oddawna odznaczał się większym przemysłem i zaradnością. Nie wiedząc w roku zeszłym, kiedy zboże tak źle płaciło, iakby to panu czynsz zapłacić, wpadł na myśl, aby pana swego naśladować i nieznaome mu dotychczas ziarno, tojest rzep' zimowy, sadzić. Dostawszy od pana pozwolenie wrywania flanców, czyli rosady z rzepiu pańskiego, za gęstozasianego, korzystał z tego, narwał i posadził go na zimę na kawałku czarney i magnoioney ziemi, sto pięćdziesiąt kroków długim, a trzydzieści kroków szerokim, toiest: na iedney mordze, w radlonki, tak iak w niektórych mięscach brukiew sadzą. Ponieważ w iesieni zwykłe deszcze padają, rzep' się

ROZMAITOŚCI.

Rady lekarskie.

Pewnie naymnię jest takich, coby zwłasnego doświadczenia nie przekonali się o téy prawdzie, że wszystko na tym świecie za nic, kiedy człowiek zdrowia nie ma. Dla tego trzeba nam się starać raz o zachowanie zdrowia, kto ie posiada; drugi raz o odzyskanie onego, skoro kto popadł w chorobę. Nie zawsze ochrona zapobieży chorobie; ani téż, kto w pracy żyje, tak się ochraniać potrafi, żeby nie chorował. Są choroby, co leżą w powietrzu, i dla tego i takich nie miiają, co w lepszey wygodzie żyją. Ważną iest rzeczą w chorobie, nic takiego nie robić, co zamiast dopomódz, szkodziłyby musiało. Kiedy kto na wsi zachoruje, rozumie, że namógł, że się przeziębł, i pierwsze lekarstwo, którém się ratuje, iest wódka. Zmęczonemu pracą, lub gdy przeziębnie na deszczu lub mrozie, ratunek taki pewnym będzie środkiem do po-

krzepienia, ale niech go się strzeże, jeżeli w skutek choroby już w sobie czuje gorączkę. Bo wódka w takim razie użyta, tylko szkodzić musi; rozpali go jeszcze bardziej, pogorszy i przedłuży chorobę; słowem, zrobi ją cięższą i niebezpieczniejszą. Choroby, co wśród zimy i z pozimku panują, są zwykle połączone z gorączką. Są to albo kaszle, albo rumatyzmy, rwania po członkach. Strzeż się w nich wódki jak ognia. Jeżeli cię z razu mocno ogrozi, potem schwyli gorączka, żganie w boku, że ani oddychać nie możesz; jeżeli cię kaszel męczy, krwią plujesz; jeżeli masz mocne pragnienie, a mokrzą jak krew czerwony, natenczas jedyny ratunek jest wczesne krwi puszczenie. Mocne pragnienie najlepiej ukoisz następującym napojem: Garsć ięczmienia pogotuj z kwartą wody, precedź, dolęj cztery łyżki octu i dwie łyżki praśnego miodu; piąc to letnio, łatwiej wydziesz w poty i w kaszlu ulgę uczujesz. Ziołka lipowe, ugotowane w wodzie, miodem osłodzwszy, także dobre przy kaszlach, albo też mleko na pół z wodą, albo serwatka. Jeżeli przy kaszlu oddech masz wolny, że go bez bólu wielkiego głęboko w siebie wciągnąć możesz, natenczas choćbyś i gorączkę czuł w sobie, bez krwi puszczenia obéysć się może, ale parę razy trzeba wziąć na poty; najlepiej ugotować bżowych kwiatków, dolać trochę octu, i gorąco wypić idąc do łóżka. Dobre też jest grzane piwo z oliwą. Oliwa sama, albo z cukrem, po łyżce 3 razy na dzień używana, kaszle leczy, mianowicie u dzieci. W takim razie, jeżeli cię choroba tyle nie zmęczy, że koniecznie w łóżku leżeć musisz, zawsze dobrze będzie cie-

plo się trzymać i na nowe naziębienie nie narażać. Jeżeli z febrą i gorączką rwania po wszystkich członkach dostaniesz, że ci od razu ręce albo nogi popuchną, że się cały ruchać nie możesz, wezwij zawczasu pomocy lekarza, bo to choroba, która, jeżeli od razu nie zaradzisz, kaleką zrobić cię może. Tam wszystkie domowe lekarstwa są słabe; wszystkie smarowania i plastry, które ci ludzie stręczyć będą, nie nie pomogą, tylko cię na próżny koszt wyprowadzą. Szkodzić też sobie można iedzeniem w czasie choroby. Myślicie zwykle, że kto nie je w chorobie, ten z głodu umierać musi. Trzeba wam wiedzieć, że w ciężkiej chorobie żołądek wcale nie trawi; nałożysz w niego wiele strawy, to mu się właśnie tak przysługujesz, jak kiedy na słabego konia więcej nałożysz, jak uciągnąć potrafi, zniszczysz go do reszty. Kto chory na gorączkę, zupełnie nie jeść nie powinien; zwykle też sam nie ma ochoty, ale go kobiety namówią, przymuszają i po iedzeniu zwykle mu gorzej. Jeść choremu dopiero wtenczas podaj, kiedy z choroby zacznie przychodzić do siebie i sam zażąda. I nie wszystko od razu jeść trzeba; zacząć od lekkiej strawy, mleka, zupy z chleba, rosółu.

Dr. M.

Sposoby na krety.

Świeżego koziego gnoiu posypać na kretowinach, a sam zapach wypędza nieproszonych gości.

Weź grubo utłuczonego szkła i popiołu w równy ilości w chustkę i włóż przed wschodem słońca w świeżą kretowinę.